

[H. F. Ulrichsen.]

Trafik i hele Landet: 26 000 Vognakselkilometer, og Antallet af rejsende pr. Dag er forsvindende. At slette denne Bane er i Virkeligheden kun at gøre en i sin Tid begaaet ganske aabenbar Fejl god igen. Den paagældende Bane er en Tarm, den gaar til en lille By, som ikke en Gang har tusinde Indbyggere. Der vil aldrig kunne blive Mulighed for at faa en saadan Jernbane til at forrente sig, og den maa forsvinde saa hurtigt som muligt.

Af de to sønderjydske Jernbanestrækninger, der her er Tale om, gør der sig særlige Forhold gældende for den ene Banes Vedkommende, nemlig den gamle Bane Højer—Tønder. For denne Banes Vedkommende er det i hvert Fald for Persontrafikkens Vedkommende ikke Konkurrence fra Automobile, der har spillet nogen som helst Rolle, idet der ikke findes en Ruteautomobilinie fra Højer til Tønder. Den paagældende Linie er forholdsvis stærkt trafikeret. Der er saadant noget som 52 000 Vognakselkilometer, saaledes at man vil se, at Trafikken dér er betydeligt større, end den er for de andre 4 Jernbaners Vedkommende, det her drejer sig om. Trafikken mellem Højer og Tønder er imidlertid ikke større end, at den kan klares af Ruteautomobile. I dette Tilfælde, hvor der ikke i Forvejen findes private Ruteautomobilinier, vil jeg gaa ud fra, at det er naturligt, at Statsbanerne undersøger Muligheden af selv at overtage den Ruteautomobilinie, som skal afløse Banen mellem Højer og Tønder. Det kunde interessere mig at vide, om den højtærede Trafikminister har Planer paa dette Punkt.

Hvad angaar Banen tværs over Sønderjylland, var det jo en Bane, som blev anlagt efter Genforeningen paa Forslag af den sønderjydske Jernbanekommission, der sad i Aarene fra 1920 til 1923. Man var paa Forhaand klar over, at den paagældende Bane aldrig kunde forrente sig. Den gaar gennem et — jeg havde nær sagt — næsten menne-tomt Land. Der findes bortset fra en enkelt lille Strækning ikke nogen som helst Banestrækning i Kongeriget, der gaar igennem en saa folketom Egn. Der er ikke en Gang 150 Indbyggere pr. Banekilometer i Oplandet. Man maatte derfor ikke vente, at Banen kunde faa en særlig stor Betydning. Den Trafik, der er nu, kan med Lethed besørgeres af Ruteautomobile. Egnen er saa folketom, at der ikke en Gang gaar nogen Ruteautomobilinie, og det er vist tvivlsomt, om man vil forsøge at etablere en saadan nøjagtigt langs den Linie, som Banen

kører ad. Denne Bane kostede ogsaa et ikke helt ringe Beløb at anlægge, et Par Millioner Kroner.

For to af de paagældende Baners Vedkommende er det foreslaaet forsøgsvis at etablere en billig Godstrafik. Denne Trafik kan vistnok drives overordentlig billigt, idet man jo har Personalet og Materiellet, saaledes at den virkelige Udgift bliver Udgiften til Fremdrivning af Materiellet, og der er vel derfor ikke saa meget at sige til, at man gør et saadant Forsøg.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvorvidt man, naar man opgør Driftsresultaterne for de forskellige Baner og ser, hvorledes de vil stille sig, naar disse Baner bliver ophævet, har taget Hensyn til den Nedgang i Trafikken, der antagelig vil følge for en hel Del af Hovedliniernes Vedkommende. Hvis man f. Eks. tager et Billetsalgssted eller Trinbræt som Skjoldnæsholm paa Ringsted—Hvalsø-Strækningen, er det jo givet, at i det Øjeblik denne Bane bliver ophævet, vil der komme en Del færre Passagerer paa de Hovedbaner, som løber forbi Hvalsø og Ringsted, idet f. Eks. Passagerer fra Skjoldnæsholm, som skal til Roskilde eller Slagelse, vil tage med Automobil dertil. Paa den anden Side kan man med nogenlunde Sikkerhed sige, at hvis Folk fra Skjoldnæsholm skal til København eller Aalborg, tager de naturligvis Banen alligevel. Men en vis Nedgang paa Hovedlinierne vil være forbundet med Nedlæggelsen af de paagældende Banestrækninger, og jeg vil gerne vide, i hvor stort Omfang man har gjort Beregninger over, hvad Konsekvenserne for Hovedstrækningerne vil blive af disse Baners Nedlæggelse.

Jeg mener altsaa, at der for alle de 5 Baners Vedkommende først og fremmest bør tages Hensyn til Statsbanerne, til Staten, til Samfundet i det hele, men kunde dog tænke mig, at man i det Udvalg, der antagelig vil blive nedsat efter denne Forhandling, vil overveje, hvorvidt man for den ene Banes Vedkommende, nemlig Frederikssund—Ringsted-Banen, kunde gøre et Forsøg paa at finde en Ordning under den Forudsætning, at man saa fører en helt anden Politik i de paagældende Amter overfor Ruteautomobile, end man hidtil har ført.

Jeg skal endelig til sidst overfor det ærede Medlem Hr. Fuglsang gøre den Bemærkning, at jeg tror ikke, at hans Udtalelse om Betydningen af Materiellet er fuldstændig rigtig, thi for en Del af de her omtalte Sidebaners Vedkommende er det Materiel, der benyttes af Statsbanerne, saa tilfredsstillende, som man overhovedet kan